

αὐτοκινητιστής ὁ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αὐτοκίνητο καὶ τῆς καταλ. -ιστής.

Αὐτοκινητάρεις, ὁ ἰδ.

αὐτοκίνητος ἐπίθ. λόγ. κοιν. αὐτοκίνητο τό, κοιν.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. αὐτοκίνητος.

1) Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ αὐτομάτως κινούμενος ΔΣολωμ.
129: Ποίημ.

Αὐτοκίνητες πάντα ἀνοικοκλειοῦνε

οἱ τρεῖς θύρες καὶ ἀχὸ δὲν προξενοῦνε.

2) Οὐδ. οὐσ., μηχανοκίνητος δι' ἐσωτερικῆς καύσεως
ἄμαξα.

αὐτοκράτορας ὁ, λόγ. κοιν. ἐφτακράτορας Ἡπ.

(Κόνιτσ.) Πόντ. (Τραπ.) κ. ἄ. ῥτακράτουρας Θράκ.
(Μάδυτ.) Θηλ. αὐτοκρατόρισα πολλαχ. ἐφτακρατόρι-
σα Σχίαθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. αὐτοκράτωρ.

1) Αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς λόγ. κοιν.: Ἄσμ.

Νὰ γίνῃ ἐφτακράτορας, νὰ μπῇ μέσα 'ς τὴν Πόλι,

ν' ἀνοίξῃ τὴν Ἀγιά Σοφιά νὰ μεταλάβουμ' ὅλοι

Ἡπ. (Κόνιτσ.) 2) Ὁ γινώσκων τι καλῶς Θράκ. (Μά-
δυτ.): Τ' διαβόλ' ἢ γιὸς φαρσί τὰ ξέρ' τὰ Τούρκικα, ῥτα-
κράτουρας.

αὐτοκτονία ἡ λόγ. κοιν. αὐτοκτονία σύννηθ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. αὐτοκτονία.

Τὸ νὰ φονεύσῃ τις αὐτὸς ἑαυτόν: Ὁ δεῖνα πῆγε ἀπὸ
αὐτοκτονία.

αὐτοκτονῶ λόγ. κοιν. αὐτοκτονῶ σύννηθ. ῥτο-

κτονῶ Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. αὐτοκτονῶ.

Φονεύω τὸν ἑαυτόν μου κοιν.: Ἄσμ.

Κε ὅδε θ' ἀποφασιστῇ νὰ βάλλῃς τὸ στεφάνι,

ἐγὼ ἀμέσως ῥτοκτονῶ καὶ πάω εἰς τὸν Ἄδη

Κρήτ.

αὐτολογίζομαι Ἀντικύθ. Κρήτ.

Ἐκ τῆς ἀντων. αὐτός καὶ τοῦ ρ. λογίζομαι.

Συλλογίζομαι, σκέπτομαι.

* **αὐτοπρωινὸ** ἐπίρρ. ἐτ-τεπουρ-ρὸ Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τῆς ἀντων. αὐτός καὶ τοῦ οὐσ. πρωινό, δι' ὁ ἰδ.
πρωινός.

Κατ' αὐτὴν τὴν πρωίαν, σήμερον τὸ πρωί.

αὐτός ἀντων. προσωπικὴ γ' προσώπου κοιν. αὐτό

Καλαβρ. (Μπόβ.) αὐτὲς Σκῦρ. αὐθὸς Χίος (Πυργ.)

αὐτός Συμ. αὐτό Ἀπουλ. Καλαβρ. (Ροχούδ.) αὐτόνος

Βιθυν. Κίμωλ. Κρήτ. Σίφν. Σῦρ. κ. ἄ. αὐτόνους Μακεδ.

(Ἀρν. Χαλκιδ.) κ. ἄ. αὐτοῦνος Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Ὁρ.) Ζάκ.

Ἡπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.

Λάστ. Λεντεκ. Μάν. Μεγαλόπ. Φεν.) κ. ἄ. αὐτοῦνος Ἡπ.

Θεσσ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Εὐρυταν.) κ. ἄ.

αὐτεῖνος Ἄνδρ. Ζάκ. Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. Μύκ. Πελοπν. κ. ἄ.

αὐτεῖνους Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ.

αὐτεῖος Ζάκ. εὐτὸς Ἄνδρ. Ζάκ. Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Κύ-

θηρ. Λευκ. Μύκ. Νάξ. Παξ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ρόδ.

Σῦρ. Χίος κ. ἄ. εὐτους Λέσβ. ῥτὸς Ἄνδρ. Ζάκ. Κίμωλ.

Λέσβος Μακεδ. Νάξ. Ρόδ. Χίος κ. ἄ. εὐτόνος Κορσ.

Κρήτ. Μύκ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κορινθ. Κυνουρ.) Τήν.

κ. ἄ. ἰφτόνους Β. Τήν. κ. ἄ. ῥτόνος Κρήτ. Κύθηρ. Πε-

λοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.) κ. ἄ. ῥτένος Κρήτ. (Γαῦδ.

Σφακ.) κ. ἄ. εὐτοῦνος Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.)

Ζάκ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Δημητσάν. Καλάβρυτ.

Κορινθ. Κυνουρ. Κυπαρισσ. Λακων. Λάστ. Λεντεκ. Μάν.

Οἰτυλ. Σουδεν.) κ. ἄ. ῥτοῦνος Ἄνδρ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ.

Κονίστρ. Κύμ. Ὁρ.) Ζάκ. Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κο-

ρινθ. Κυνουρ. Λάστ. Μάν. Σουδεν.) Τήν. κ. ἄ. ῥτοῦνους

Θεσσ. Στερελλ. κ. ἄ. εὐτεῖνος Κεφαλλ. Λευκ. Μύκ. Νάξ.

(Ἀπύρανθ.) κ. ἄ. ῥτεινος Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μύκ.

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Μεγαλόπ.) κ. ἄ. εὐτειὸς Κε-

φαλλ. ἀφνὸς Μακεδ. (Βέρ.) κ. ἄ. ἔφνους Λέσβ. ἀτὸς

σύννηθ. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἄμισ. Ἰμερ. Κερασ. Κοτύωρ.

Ματζούκ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) ἀτὸ

Καππ. Πόντ. (Κολων.) ἀτὲ Καππ. Τσακων. ἀδὲ Καππ.

ἀτὰ Πόντ. (Κολων.) ἀτὰν Πόντ. (Κολων.) ἀτμάς Πόντ.

(Ἄμισ.) ἄφστο Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) ἄστο Καλαβρ.

(Μπόβ.) ἐτὸς Καππ. (Σινασσ.) ἐτὸ Καππ. ἐτ-τὸ

Καππ. (Φερτ.) ἐδὸ Καππ. ἐτὰ Καππ. ἐτὰ Καππ.

(Ἀνακ.) ῥτὰς Καππ. ῥτὰν Καππ. ἐτζιά Καππ. ἐτὰς

Καππ. (Σινασσ.) ἱτὸς Καππ. (Μισθ.) ἱτὸ Καππ. ἱτοῦ

Καππ. ἱτὰ Καππ. ἱτ-το Ἀπουλ. (Καλημ.) ἐτοῦνος

Μέγαρ. κ. ἄ. ἐτοῦνους Στερελλ. (Αἰτωλ. Κεφαλόβρ.) ἐτ-

τοῦνο Καλαβρ. (Μπόβ.) τοῦνος Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εὐβ.

(Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Μέγαρ.

τ-τοῦνος Εὐβ. (Ἄνδρων. Ὁξύλιθ.) αὐτοῦντο Καλάβρ.

(Μπόβ.) εὐτοῦντο Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀτοῦντο Καλάβρ.

(Μπόβ.) αὐτοσδὰ πολλαχ. αὐτουσδὰ Σάμ. κ. ἄ. αὐ-

τουδὰς Σκόπ. ῥτισδὰ Ρόδ. ῥτὸσδὰ Σίφν. ῥτιουνο-

σδὰ Εὐβ. (Ὁρ.) αὐτοσγὰ Θράκ. κ. ἄ. αὐτόσγμ Ἡπ.

Θεσσ. κ. ἄ. ῥτισσὰ Κάλυμν. Κῶς ῥτὸσγμ Μακεδ.

ῥτισσὰ Στερελλ. (Δεσφ.) Τήλ. αὐτοσγὰς Θράκ. (Γέν. Σα-

ρεκκλ. Σκοπ.) αὐτοσγὰς Θράκ. (Κομοτ.) κ. ἄ. αὐτόσγμ

Μακεδ. αὐτόσγμ Κρήτ. αὐτεῖνοσὰ Κρήτ. αὐτεῖνοσὲ

Κρήτ. αὐτοῦνοσὶ Καλαβρ. (Καρδ.) χάτος Πόντ. (Κε-

ρασ. Χαλδ.) χάτοχὰς Πόντ. (Χαλδ.) ἀτοχὰς Πόντ.

(Τραπ. Χαλδ.) ἀτοχὰς Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ.

Χαλδ.) ἀτοχὰς Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀχα-

τοχὰς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀχάτοχας Πόντ. (Κοτύωρ.

Τραπ. Χαλδ.) ἀχάτοχὰς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) τος κοιν.

τους βόρ. ἰδιώμ. τοςσας Εὐβ. (Αὐλωνάρ.)

Γενικ. αὐτοῦνοσὶ κοιν. αὐτ'νοσὶ βόρ. ἰδιώμ. ἀφνοῦ

πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. αὐτεῖνοσὶ Θήρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Κρήτ. κ. ἄ. εὐτεῖνοσὶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ῥτεινοῦ Νάξ.

(Ἀπύρανθ.) εὐτοῦνοσὶ Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Λεντεκ.)

κ. ἄ. ῥτιουνοῦ Ἄνδρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) κ. ἄ. ἀ-

τουνοῦ Πόντ. (Ἄμισ. Ἰμερ. Κοτύωρ. Κερασ. Οἶν. Ὁφ.

Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) ἀτεινοῦ Πόντ. (Ὁφ.) κ. ἄ.

ἐτουνοῦ Κρήτ. κ. ἄ. ἀτου Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Οἶν.) ἀτ'

Καππ. Πόντ. (Ἰμερ. Κοτύωρ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.)

ῥτου Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Οἶν.) τοῦ κοιν. του κοιν.

καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) δου πολλαχ. ῥτ' Πόντ. (Κοτύωρ.

Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) ῥ' βόρ. ἰδιώμ. δ'

Χίος (Πυργ.) τσοῦ Εὐβ. (Λίμν.) τσου Θράκ. (Αἶν.

Ἄλμ. Δαδ.) κ. ἄ. θοῦ Χίος (Πυργ.) ἀκε Πόντ. (Νικόπ.)

ῥκε Πόντ. (Νικόπ.) ῥκεν Πόντ. (Κολων.)

Αἰτιατ. αὐτόνε σύννηθ. αὐτόνα πολλαχ. αὐτόν-να

Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἄ. αὐτοσὰ Κρήτ. κ. ἄ. αὐτουσιδάνι

Β. Εὐβ. ἀτόνα Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ.) ἀτόναν Πόντ.

(Ἰμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ.

Χαλδ. κ. ἄ.) ἐτάνα Καππ. (Σινασσ.) ἐτάναν Καππ. (Σι-

νασσ.) χάτοσαν Πόντ. (Κερασ.) ταῦτον πολλαχ. ταύ-

τονε πολλαχ. ἀτόν καὶ ἀτον Πόντ. (Ἄμισ. Ἰμερ. Κερασ.

Κοτύωρ. Ματζούκ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.

κ. ἄ.) ῥτον Πόντ. (Ἄμισ. Ἰμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν.

Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) ῥτονε Πόντ. (Κερασ.

Τραπ. Χαλδ.) ῥτονα Πόντ. (Ὁφ.) τόν καὶ τον κοιν.

